

Spm. nr. S 270

Til justitsministeren (30/10 2000) af:
Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, om pædofilforeninger – forudsat det ulovlige formål er bevist – skal opløses ved dom eller lov?«

Svar (13/11 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Grundlovens § 78 har følgende ordlyd:

»§78. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Stk. 2. Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.

Stk. 3. Ingen forening kan opløses ved en regeringsforanstaltning. Dog kan en forening foreløbig forbydes, man der skal da straks anlægges sag imod den til dens opløsning.

Stk. 4. Sager om opløsning af politiske foreninger skal uden særlig tilladelse kunne indbringes for rigets øverste domstol.

Stk. 5. Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.«

Grundlovens § 78 beskytter borgernes ret til at danne foreninger.

Bestemmelsen indebærer samtidig, at en forening vil kunne opløses ved dom, hvis den har et ulovligt øjemed. Anklagemyndigheden skal i givet fald kunne bevise, at der er tale om en forening i grundlovens forstand, og at foreningen har det nævnte ulovlige øjemed.

En forening kan ikke kun opløses ved dom, men principielt også umiddelbart ved lov. Dette er så vidt ses kun sket i et enkelt tilfælde, jf. lov nr. 349 af 22. august 1941 om forbud mod kommunistiske foreninger og mod kommunistisk virksomhed.

Politidirektøren i København har iværksat en intensiveret efterforskning af en pædofil forening – Pædofilgruppen – og af det pædofile miljø. Efterforskningen skal blandt andet klarlægge om, og i givet fald i hvilket omfang, der begås strafbare handlinger inden for foreningens rammer, og om der i den forbindelse er grundlag for at skride ind over for foreningen som sådan.

Uanset om betingelserne for at skride ind over for foreningen med en forbudssag viser sig

at være opfyldt, kan der naturligvis gribes ind med straffesager over for de enkeltpersoner, der måtte være involveret i kriminalitet.

Spm. nr. S 317

Til justitsministeren (31/10 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvilke statistikker henviste ministeren til, da ministeren til Ritzau søndag den 29. oktober 2000 udtalte, at gennemsnitsstraffen for voldtægt er halvandet til to års fængsel?«

Svar (9/11 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Min udtalelse til Ritzau den 29. oktober 2000 var foranlediget af en udtalelse om straffen for voldtægt fra Venstres formand, Anders Fogh Rasmussen, på partiets landsmøde i Herning. Anders Fogh Rasmussen udtalte her (citeret efter Ritzau), at han bliver forarget, når han ser, »voldtægt og andre seksuelle overgreb mod unge piger ofte kun giver seks måneders fængsel« (fremhævet her).

Det var – og er – efter min opfattelse misvisende at give indtryk af, at seks måneders fængsel er den sædvanlige straf i disse sager.

Jeg udtalte mig i den forbindelse alene om normalstrafniveaueet for overfaldsvoldtægt og ikke om gennemsnitsstraffen for voldtægt generelt, herunder i sager om kontaktvoldtægt, hvor offer og gerningsmand kender hinanden i forvejen.

I øvrigt var gennemsnitsstraffen for voldtægt ifølge Danmarks Statistik 15,1 måneders fængsel i 1999. Dette tal giver ikke just belæg for at antyde, at seks måneders fængsel er den sædvanlige straf i disse sager, sådan som Anders Fogh Rasmussen gjorde på Venstres landsmøde.

Som bekendt har jeg i øvrigt bedt Rigsadvokaten om at undersøge, om der i de senere år er sket en lempelse af straffen i voldtægtssager. Når jeg får resultatet af denne undersøgelse sidst på året, vil jeg tage stilling til, om der er behov for initiativer på området. Det har aldrig været mit eller regeringens ønske, at der skulle ske en sænkning af straffen i voldtægtssager.